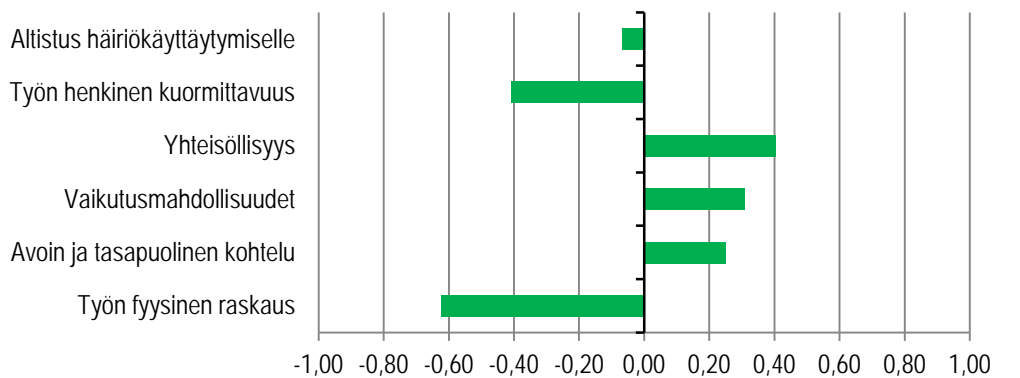


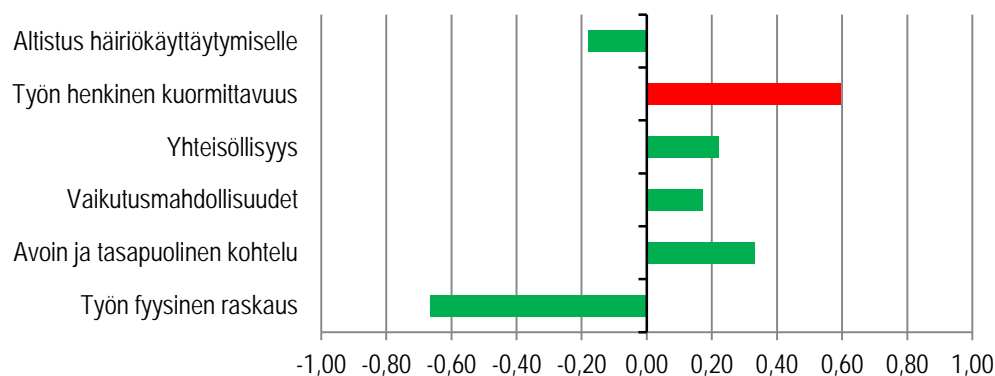
## Liite: Suomalaisen työelämän viisi ryhmää työolobarometrin perusteella sekä niiden ominaisuudet

### 1. Superduunit (23 % työpaikoista)



- Noin puolet johtajista kuuluu tähän ryhmään, sekä erityisasiantuntijoista 35 %
- Eniten korkeasti koulutettuja sekä esimiesasemassa toimivia
- Tyypillisiä ammatteja: aineenopettaja, systeemityön (IT) erityisasiantuntija, myynti-, markkinointi-, ja kehitysjohtajat, toimitusjohtaja, työnjohtaja, tekniikan erityisasiantuntija, yliopisto- ja korkeakoulujen opettajia sekä myynnin- markkinoinnin ja tiedotuksen erityisasiantuntijoita
- Työpaikalla oppii uutta enemmän kuin muissa ryhmissä
- Puolet kuuluu tulospalkkauksen piiriin, mikä on selvästi enemmän kuin muissa ryhmissä. Palkkausta pidetään kannustavampa kuin muissa ryhmissä.

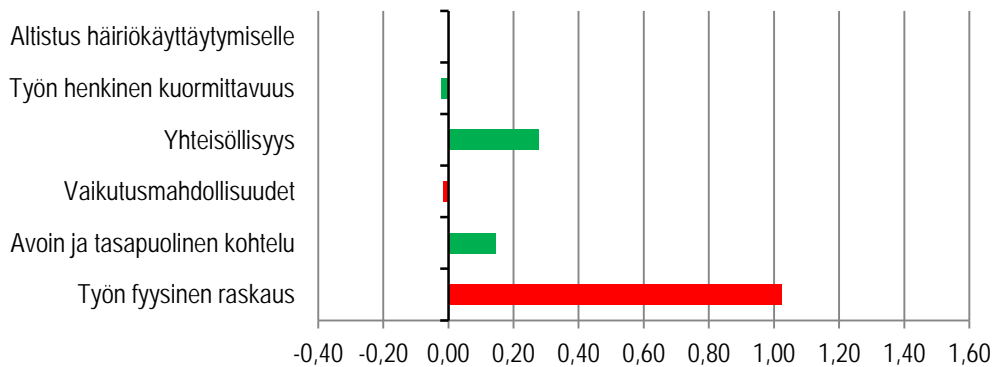
### 2. Vaativat mutta laadukkaat työt (23 % työpaikoista)



- Paljon johtajia, mutta myös mm. toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijöitä sekä prosessi- ja kuljetustyöntekijöitä.
- Suurin hajonta koulutusasteessa: vaihtelee perusasteesta tohtoriin
- Miehiä hieman enemmän kuin naisia, 52 %

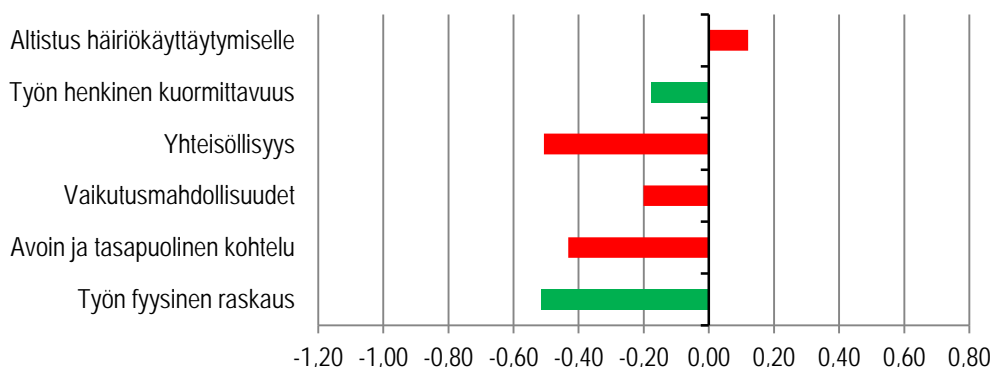
- Tyypillisiä ammatteja: johtavat virkamiehet ja muut julkisen sektorin johtajat, yleissihteerit, rahoitus-, vakuutus ja laskentatoimen asiantuntijoita, rahoitusalan erityisasiantuntijoita sekä tietokantojen, verkkojen ja järjestelmäohjelmistojen erityisasiantuntijoita
- Lähes kaikilla (85 %) mahdollisuus hoitaa omia asioitaan työpäivän aikana vähintään joskus
- Vastaajilla keskimäärin erinomainen työkyky suhteessa työn vaatimuksiin

### 3. Raskaat perusduunit (20 % työpaikoista)



- Maa- ja metsätalouden työntekijät kuuluvat tyypillisesti tähän ryhmään
- Paljon rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijöitä. Myös kohtalaisen paljon palvelualan työntekijöitä.
- Tyypillisesti melko matala koulutusaste
- Yhtä paljon miehiä ja naisia
- Tyypillisiä ammatteja: tarjoilija, lähihoitaja, sairaanhoitaja, rakennustyöntekijä, siivooja sekä hitsaaja ja levyseppiä
- Keskimääräistä harvemmin mahdollista hoitaa omia asioitaan työpäivän aikana ja myös etättyö harvinaista

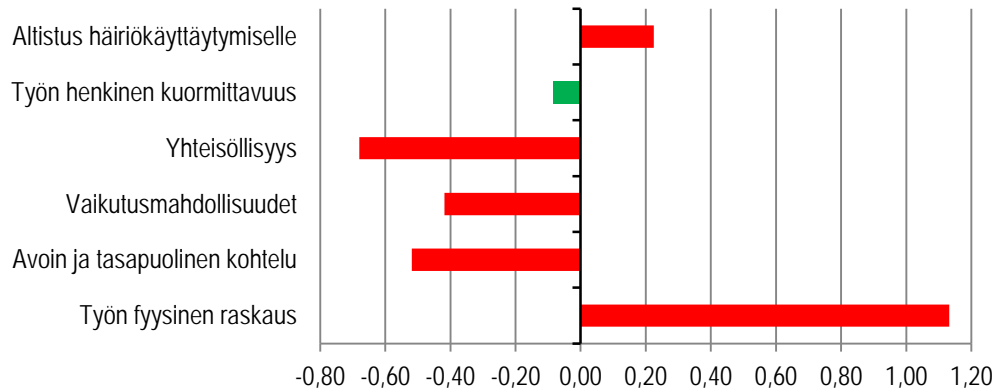
### 4. Kevyet mutta sosiaalisesti epätyytyttävät työt (21 % työpaikoista)



- Iso ryhmä asiantuntijoita ja toimistotyöntekijöitä
- Suurimmalla osalla korkeakoulututkinto
- Naisia hieman enemmän kuin miehiä, 53 %

- Tyypillisiä ammatteja: sähkötekniikan erityisasiantuntija, arkkitehti, graafikko, yleissihteeri, palkanlaskija, vakuutuskesittelijä, korkeakoulujen ja ammattikoulujen opettajia, biotieteiden asiantuntijoita sekä rahoitus-, vakuutus ja laskentatoimen asiantuntijoita

## 5. Ongelmatyöpaikat (13 % työpaikoista)



- Tyypillisesti suorittavan portaan työtehtäviä
- Hyvin harva työntekijä korkeasti koulutettu
- Ainoa ryhmä, jossa juuri kukaan ei tee etätöitä. Kertoo siitä, että työ on luonteeltaan sellaista, että sitä voi tehdä vain työpaikalla.
- Muita ryhmiä harvemmin mahdollista tarpeen vaatiessa hoitaa työajalla omia asioita
- Tyypillisiä ammatteja: toimistoavustaja, kaivos- ja louhintatyön koneenkäyttäjä, pikaruokalatyöntekijä, postinkäsittelijä, siivooja, koneasentaja
- Työpaikalla tehdään vähemmän kehittämistyötä kuin muissa ryhmissä

---

<sup>i</sup>Kuvissa ryhmäkeskiarvojen erotus koko populaation keskiarvosta kunkin mittarin kohdalla. Pisteytys vaihtelee välillä 1–4, jolloin pienimmän ja suurimman mahdollisen pistemäärän välinen erotus on 3,00 pistettä. Vihreät palkit viittaavat keskimääräistä parempaan tilanteeseen työn laadun kannalta, punaiset heikompaan.